

# GUSTÁV MURÍN



# MAFIÁNSKE BRATSTVÁ

HOLÁŇOVCI - MIŠENKOVCI - MELLOVCI

Dixit



GUSTÁV MURÍN

# MAFIÁNSKE BRATSTVÁ

Holáňovci–Mišenkovci–Mellovci



# Obsah

HOLÁŇOVCI – DEDINSKÝ BITKÁR BOSSOM	13
Vyhnaný z Čadce .....	15
Už cez mŕtvolu .....	17
Zázračné mačacie životy .....	18
Svedectvo Holáňovej matky .....	21
Záverečné dejstvo .....	22
Mlčanlivý zabijak Čistič .....	25
Posledná Čističova vražda .....	26
Neslávny koniec slávneho strelca mafie .....	28
Ako to bolo .....	29
Boss je mŕtvy, nech žije nový! .....	32
Gorilov brat na scéne .....	35
Vojna policajtov? .....	37
Tí praví vinníci .....	38
Záverečná .....	42
MIŠENKOVCI – BOJ V RODINE	45
Slovenská krádež storočia .....	45
Superman Marián Kočner .....	50
Kto je Mišenka .....	52
Problémový Mišenka mladší v problémoch .....	55
H3 na úteku .....	57

Súd s únoscami .....	58
Dohra známej bandy .....	60
Problémy na pokračovanie .....	63
Mafiánsky život, mafiánsky koniec .....	64
Hľadá sa Viliam Mišenka .....	68
Viliam Mišenka zadržaný .....	70
Lúpež v Topoľčanoch .....	71
Vražda Jozefa Mišenku .....	72
Vražda Petra Čongrádyho .....	73
Vražda Jána Krišku .....	77
Vražda Františka Marka .....	78
Vražda Jozefa Gudábu .....	79
Bomba v rodine .....	85
Krajčík na muške .....	87
Nahrávky proti ex-prokurátorovi .....	90
Definitíva pre Viliama Mišenku .....	94

## MELLOVCI – NEKONEČNÝ PRÍBEH

KAROLA MELLA .....	101
Zoznámte sa – Mellovci .....	102
Stromy do neba .....	104
Už aj zabitie .....	107
Prvá mafiánska poprava v prospech Mellovcov .....	108
Koniec Laca Šuhajdu .....	108
Poprava Pavla Lenharta .....	112
Koniec "Tigra" Novotného .....	115
Pánmi hornej Nitry .....	121

Príklady mafiánskych vydieračiek .....	123
Dobrá hus na šklbanie .....	124
Slivenský na rade .....	126
Kumpáni .....	129
Bomba pre miestneho bossa .....	130
Osudný deň Ing. Bachledu .....	133
Koniec Róberta Holuba .....	137
Koniec osamelého pomstiteľa .....	139
Černáková posledná oslava .....	145
Eduard Dinič .....	145
Olúpení handlovskí baníci .....	147
Doba priala lupičom .....	150
Láskavá tvár mafie .....	151
Nedotknuteľní? .....	152
Spravodlivosť na vlastnú päsť .....	153
Beštie v klietke .....	156
A teraz naozaj .....	158
Vražda Gudábu a Mello .....	160
Chvíľu na vrchole .....	161
Nakoniec to najbrutálnejšie .....	163
Vyškemral si smrť .....	164
Nevídané, neslýchané, absurdné .....	169
Zvrat vo vyšetrovaní .....	170
Koniec kamaráta Karola Mella .....	172
Mello na úteku .....	174
Pomalé súdne mlyny .....	175
Zo super-bossa je super-udavač .....	180
Nečakane zatknutý .....	183



Ešte stále mocní? .....	188
A teraz opačne .....	191
Fraška .....	194
Mafián pod ochranou .....	196
Ochrana Mella v praxi .....	200
Dozvuky zlyhania systému .....	205
Bumerangový efekt .....	209
Kde je Mello? .....	211
Mello v Prahe ako doma .....	212
Aj falošné obvinenie .....	215
Mello v Belize .....	217
To isté inak .....	221
Utečenec v raji .....	223
Karta sa obracia .....	225
Namiesto bonusu malus .....	227
Unikát medzi utečencami .....	229
Skrytá vojna policajtov .....	234
Protiútoky právne aj mediálne .....	249
Mellodráma na tému láska .....	250
Láska k mafiánovi v praxi .....	255
Koniec veľkej lásky .....	257
A čo Mello? .....	260
Žeby nič nové? .....	261
CITOVANÁ LITERATÚRA .....	262



Copyright © Vydavateľstvo Dixit, s.r.o., 2021  
Autor textu © Gustáv Murín, 2021

Ilustrácia na obálke: Shutterstock.com  
Obálka a ilustrácie, Layout a DTP © Zuzana Heringešová, 2021

ISBN: 978-80-89662-39-5

Už počas vlády komunistov ovládali slovenské podsvetie rodinné klany. Hlavne tie cigánske – napríklad piati bratia Suchánkovci či Stojkovci...

Prechodnou fázou medzi týmito bandami a viacerými mafiánskymi bratmi ponovembrovej éry boli Danišovci, cigánsky klan s bratmi Tutim, Papasom a Dongom.

Od Čadce po Žilinu sa po roku 1989 rozťahovali bratia Holáňovci.

Súbežne sa v Topoľčanoch a okolí etabloval rodinný klan Mišenkocov.

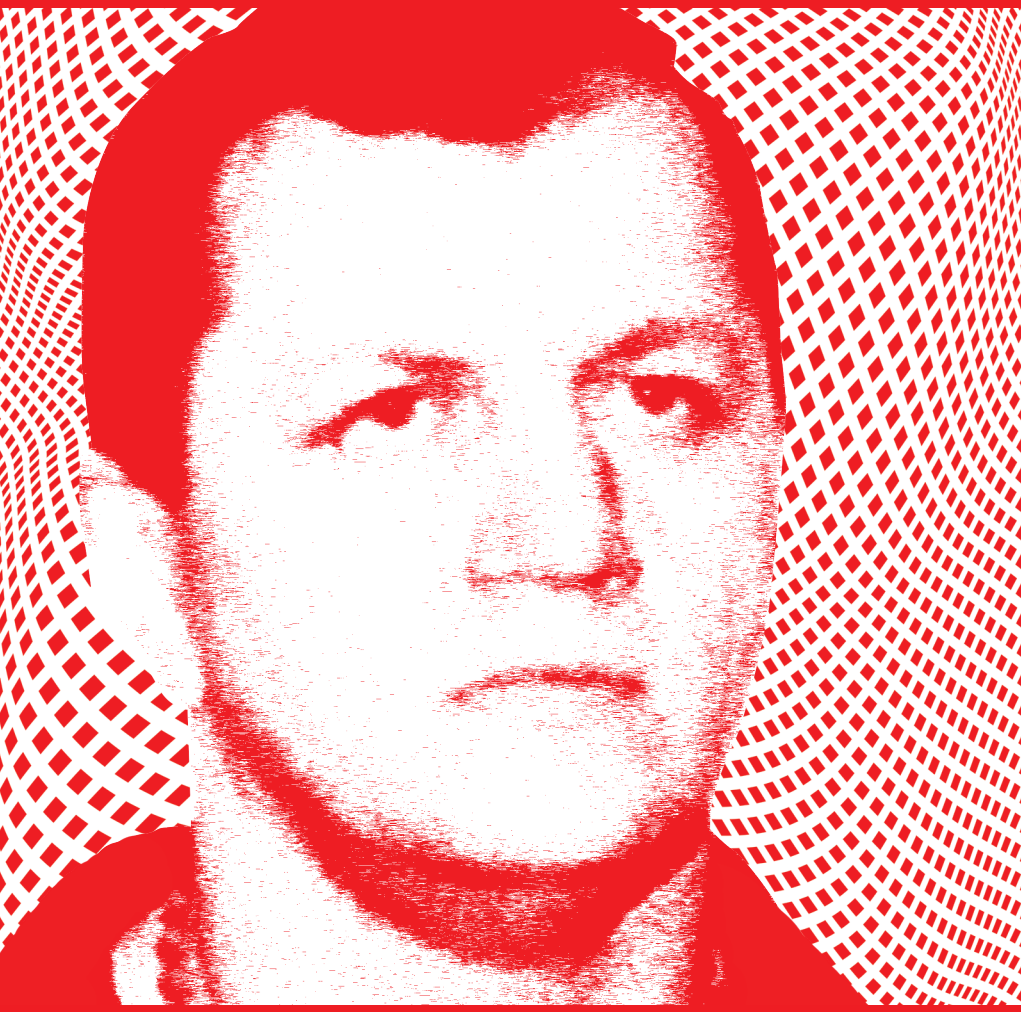
Oblasť hornej Nitry ovládli bratia Mellovci.

Tí prví, ako príklad krátkodochosti mafiánskych kariér.

Tí druhí, ako príklad rodinných sporov až po tragédiu.

Tí tretí, ako príklad bratskej súdržnosti v páchaní zla.

Príbehy týchto troch klanov sa prelínajú v zločinoch, ktoré páchali, a stoja za vyrožprávanie.



# HOLÁŇOVCI – DEDINSKÝ BITKÁR BOSSOM

**T**úto knihu začíname príbehom bitkára na dedinských tancovačkách, ktorý sa ani zďaleka nemohol rovnať priekopníkom organizovaného zločinu v Bratislave, Dunajskej Strede, Banskej Bystrici alebo Košiciach. Malé mesto, malý biznis, malý gangster. Ale zaujal tým, ako rekordne dlho odolával atentátom a svojou smrťou priviedol na koniec zločineckej dráhy aj dovtedy nepolapiteľného kata slovenského podsvetia Lojza Čističa.

Pozoruhodné svedectvo o Milanovi Holáňovi, prezývanom Gorila, priniesol aj známy imitátor, humorista a spisovateľ Rastó Piško, ktorý zhodou okolností poznal Holáňa na vojenčine v Pohraničnej strážii v Kaplicích, kde Gorila

slúžil v rote technického zabezpečenia. Už tam bol známy ako násilník s tendenciami k mafiánskemu spolčovaniu.

Ako viacerí Kysučania aj Milan Holáň hľadal najskôr svoju budúcnosť v Trinci. Lenže tam ho po vyučení čakala v zlievarňach len ťažká drina. A jemu sa viac páčili „čaje o piatej“ (tak sa za komunizmu volali diskotéky), kde mohol ohurovať svojou brutalitou. Skúšal to aj s amatérskym boxom, no viac ako férové súperenie s rovnocennými sa mu páčili pästné súboje, kde nemal medzi normálnymi rovesníkmi konkurenta. Tu kdesi sa zrodila jeho prezývka Gorila. Čoskoro sa okolo neho dala dokopy partia rovnakých mladých frajerov, ktorí na seba vedeli upozorniť len tým, že niekoho skrvtavili. Naopak, tí čo sa s ním aspoň trochu poznali, si dokázali zabezpečiť pokoj od neho aj fľašou vína. Časom však dostal chuť na väčšie odmeny. A vtedy narazil. Stále však bol len surový bitkár, ktorý na svoju zurvalosť čoskoro doplatil aj väzením. Komunistická bezpečnosť ešte fungovala...

Reportér Palo Rýpal našiel Gorilovho spoluväzňa z tých čias, ktorý o ňom pre *Plus 7 dní* povedal: „S nikým sa nestýkal, nerozprával a nebil. Už v tom čase bol bossom, a aj v base sa tak správal. Každý mesiac mu chodili zvonku balíky. Aj za mrežami si žil inak ako my, obyčajní mukli. Prišiel si jednoducho odsedieť svoje...“

Ale ani to nemusel do konca vymeraného trestu, lebo prišla Nežná revolúcia a absurdný dramatik i prezident Václav Havel predviedol nezmyselné gesto generálnej amnestie. To otvorilo Gorilovi (ale rovnako aj ďalším mafiánom) nevídané možnosti v novom, kapitalistickom svete zločinu.

## Vyhnaný z Čadce

V atmosfére všeobecnej apatie 90. rokov zaznamenávame výnimočne úspešné ostrovčeky odporu proti mafiánskej zvoli. V Lučenci to bol statočný okresný náčelník polície Jaroslav Vilhan a jeho šéf kriminálky Ján Kašiar. Tí (podobne ako na Divokom Západe) dokázali odradiť od čoho i len vstupu na nimi bránené teritórium aj takým grázlom, ako bol Černák a jemu podriadená dunajskostredská najbrutálnejšia banda okolo bossa Pápaya. V Čadci, možno aj preto, že tu každý každého poznal, sa zasa vzopreli čerství podnikatelia. Bojovým poľom sa stal miestny bar Tasso. Písal sa rok 1996, a takto spomína priamy účastník (pre autentickosť nie je text jazykovo korigovaný): „Čadca bola v jednej veci výnimočná a tou výnimočnosťou bol bar Tasso. Cez piatok, sobotu sa tu zbiehali ľudia zo širokého okolia. A nielen okolia, ale aj z celého Slovenska. A hosťami boli aj ľudia, ktorí mali veľmi blízko k organizovanému zločinu, ako bol Gorila a jeho skupina. Bolo ich do 10 ľudí, a väčšinou to boli chlapi z bývalého Sovietskeho zväzu. Výnimočné bolo, že nepatrili k statným junákom, ako bývalo zvykom. Majitelia mali veľmi dobré vzťahy s políciou, tak sa mafiáni ani nepokúšali vydierať majiteľov. Nakolko jeden z majiteľov Miroslav Ch., ktorý bol vysoký statný junák, ktorý mal meno široko ďaleko. Bar Tasso bolo miesto, kde bolo zaužívané, že na prvom mieste je slušné správanie a ohľaduplnosť. Ak niekto porušil daný zákaz, tak sa stávalo, že majitelia mu dali zákaz vstupu. Takže chlapi z organizovaného zločinu sa tu museli správať slušne. Až



prišiel deň, keď túto hranicu porušili. A čo sa stalo? Bol to súboj o ženu. Čadca žila pokojne, až prišlo k incidentu, kde jeden z Gorilových chlapcov si robil zálusk na dievča, ktoré chodilo s blízkym kamarátom majiteľa. Celý incident vygradoval v bare, kde mu obyčajný chlapec (práve sa vrátil z cudzineckej légie) rázne dohovoric, že v Čadci sa ľudom nevyhráža. Na to chlapci od Gorilu odišli. V tom čase sa v Čadci prerábala hlavná ulica Palárikova a všade bol stavebný materiál a dlažobné kocky. Nevie, čo viedlo mafiánov k tomu, že danému junákovi rozbili celé auto, ktoré si práve kúpil. Išlo o BMW a v tej dobe to nebola práve lacná záležitosť. Celá situácia sa neskončila, ale pokračovala o pár hodín. To už prišiel do baru aj sám Gorila aj z celou partiou. Nepredpokladal, ako sa celá situácia otočí proti nemu. Vec išiel riešiť priamo s Mirom Ch., ktorý bol poriadne nasrdený. Gorila argumentoval, že tu na Kysuciach má meno a nemôže si dovoliť ustúpiť, po pár minútach nastal konflikt, po ktorom mafiáni utekali z baru. Utekali tak, že niektorí postrácali topánky. Miroslav Ch. mal také dobré meno, že na jeho stranu sa pridala väčšina baru, kde kapacita bola cca 600 ľudí. Aj keď väčšina osadenstva tvorili krásne ženy. Majitelia vedeli, že situáciu musia ešte poistiť, odvetou za poškodené auto. Nakoľko mali veľmi dobré vzťahy s políciou, tak uzavreli sídlisko, kde mali mafiáni byty a autá. Skončilo to porozbíjaním vozidiel mafiánom. Na druhý deň malo prísť k stretnutiu medzi obidvoma skupinami. Na benzínovej pumpe čakalo cca 100 až 150 chlapov z Kysúc. Mafiáni nedorazili. A odvtedy bol na Kysuciach pokoj.“ Tak sa Gorila presunul v tichosti do

Žiliny. Ibaže tam už boli dobre usadení miestni mafiáni.  
A nastal boj...

## Už cez mŕtvolu

Chlapíkom ako Gorila začali po roku 1989 zlaté časy. Amatérskymi zásahmi neholucionárov oslabený štát svojich občanov nedokázal chrániť, a napodiv bolo koho zdieľať, hoci u nás je zvykom sťažovať sa, akí sme chudobní a ledva vyžijeme. Lenže Gorila prepálil nástup a aj v Žiline mu zakrátko začalo byť horúco. Stiahol sa teda na čas do zahraničia. Keď sa vrátil, bol rozhodnutý, že už sa natrvalo a definitívne usadí na najvyššej priečke miestneho podsvetia. Šepkalo sa o jeho aktivitách nielen na Kysuciach a Považí, ale aj v Turci a ďalej. Šepkalo sa aj o tom, že mal prsty v likvidácii 28-ročného Miroslava Hlinicu, príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline. Toho roztrhala nálož v jeho aute Tatra 613 bordovej farby, odpálená na diaľku pred domom jeho rodičov. Dnes je z tohto zločinu obvinený Gorilov úhlavný konkurent „Malý Fero“ Salinger. Hlinica totiž zistil nejaké fakty, ktoré by mafiánov mohli ohroziť.

Pred polnocou 7. novembra 1997 vybuchla nálož aj pod VW Passat, ku ktorému sa blížil 38-ročný Čečenec K. I. M.. Práve vyšiel s priateľkou z biliardového klubu „U Miša“ na ulici A. Rudnaya. Keďže auto patrilo Žilinčanovi Rastislavovi G., na ktorého pred tromi mesiacmi strieľal neznámy páchatel', Čečenec bol opatrný. Najskôr diaľkovo otvoril dvere, potom sa pre istotu pozrel

aj pod vozidlo. Uvidel škafuľu od topánok, z ktorej trčali drôty. Okamžite sa zvrhol a ťahal aj svoju priateľku preč. Prešli len pár krokov, a ktosi nástražný systém na diaľku odpálil. Čecenec s priateľkou vyviazli len s ľahšími zraneniami, ale auto bolo dobré akurát tak do šrotu.

V Žiline bolo v tom čase horúco. Až tak, že obyvatelia Žiliny si zvykli hovoriť o Gorilovi a jeho výčinoch už len šeptom. Zato bratislavská redakcia *SME* o ňom zverejnila 7. mája 1997 pozoruhodne informovanú správu: „V Žiline si nechá hovoriť Milan-mafia a obklopuje sa rôznymi ľuďmi, ktorí v minulosti mali problémy so zákonom, a udržia ich pod vplyvom drog. Gorila zhromaždil veľký arzenál zbraní a rád ukazuje, čo všetko mu v Žiline patrí. Používa auto značky BMW s čiernymi sklami, ktoré nevideli od zavraždenia policajta M. Hlinicu. Na verejnosti sa niekoľkokrát nechal počuť, že má dobré styky s primátorom Žiliny Jánom Slotom...“ Denník *SME* tvrdil, že Gorilu nevie polícia nájsť, ale z odpovedí na otázky denníka *Nový Čas* prezidentovi Prezídia Policajného zboru plk. JUDr. Jozefovi Holdošovi sa zdá, že ho ani nehládali. Rozhodne za vraždu policajta nečelil obvineniu. A ukázalo sa, že správne, keďže objednávateľ aj vykonávatelia patrili k inej mafiánskej bande...

## **Zázračné mačacie životy**

Rozhodujúci duel začal 19. októbra 1997. V ten deň bol na ceste pri Krásne nad Kysucou z idúceho auta paľbou zo samopalu zastrelený Peter Kalányi. Ten vyvíjal aktivity

v rámci žilinského podsvetia a pôvodne bol Gorilovou pravou rukou. A ako to už v mafií býva, z najbližšieho spolupracovníka sa stal úhlavný nepriateľ, ktorého sa bolo treba zbaviť. Podľa zainteresovaných zdrojov si Gorila objednal na likvidáciu Kalányiho po rusky hovoriaceho zabijaka. Lenže na zoznam sa komusi dostal aj sám Holáň.

Po prvý raz na Gorilu zaútočili priamo na diskotéke Garáž. Neúspešne.

Druhýkrát sa dostal do palby v motoreste Anita, nedaľeko Brodna. Na zemi ostala ležať mŕtvy muž, no nebol to Gorila. Strieľali po ňom aj doma v Kysuckom Lieskovci.

Po celý rok 1997 pripomínala Žilina strelnicu s jedným živým terčom, Gorilom. Holáňovi sa zakaždým podarilo uniknúť, raz dokonca šťastnou náhodou – keď naňho strieľal profesionál s ostreľovačskou puškou Remington. Puška mala podľa znalca kvalitný puškohľad značky Meopta, bežne sa z takej zbrane strieľa s vysokou presnosťou na vzdialenosť sto metrov. Dobrý strelec s ňou dokáže trafiť cieľ aj z väčšej vzdialenosti. Strelec mieril zo strechy protiľahlého obytného domu na Gorilu, ktorý sedel na terase v OK pube v Kysuckom Novom Meste. Holáňa vtedy zachránil mobilný telefón – vo chvíli výstrelu ho išiel položiť na stôl. Tento malý pohyb posunul ranu smerom od srdca pod rameno.

Až roky po Gorilovej smrti vyšlo najavo, že vražedných útokov bolo ešte viac. Vo februári 2009 informoval riaditeľ Krajskej polície v Žiline František Posluch, že o Gorilovu likvidáciu sa po trikrát pokúšal aj František Salinger alias Malý Fero. V roku 1997 zohnal pomocníka a prikázal mu,